

EU ȘTIU

Noi cu siguranță suntem un popor privilegiat ca să ne aflăm aici în această dimineață, să fim în viață pe pământ, să vedem un alt timp mareț de Paște. Paștele întotdeauna ne aduce așa un-un lucru glorios, noile speranțe. Și-și cât de mareț!

2 Și chiar cum am intrat în cameră acolo în spate în această dimineață, cineva m-a întâmpinat și a spus, "Frate Branham, îl ști pe bebelușul, sau copilașul sau cineva, pentru care s-a făcut rugăciune la Chautauqua anul trecut, la care a trebuit săi fie scoasă inima, și valvulele sau ceva reparat pe ea." A spus, "Copilașul a fost vindecat, și este în clădire în această dimineață, de fapt, și șade aici în această dimineață." Astfel asta este bine, noi vom avea mărturia mică despre asta chiar poate înainte să atingem celălalt serviciu. Și noi chiar suntem un popor fericit.

3 Acum îi voi cere Fratelui Neville dacă el va lua citirea Scripturii din Matei sau Luca, una, despre înviere, dacă nu ai citit-o deja. Ai citit-o, frate? [Fratele Neville spune, "Nu." – Ed.] Astfel, în timp ce ne pregătim pentru rugăciune.

4 Și acum după acest serviciu, va fi serviciul de vindecare. După ce este gata acest serviciu, atunci mergeți la dejunul vostru. Apoi, după aceea, ne vom întoarce din nou la nouă treizeci și începem un alt serviciu. Și atunci serviciul de vindecare îl va urma pe acela. Și atunci serviciile de botez vor urma după acela.

5 Și ce timp frumos este acesta pentru botez! Oh, vai! Învierea! De aceea suntem noi botezați, pentru că El a înviat din nou.

6 Îmi amintesc înainte ca noi să ne facem aici locul de botez, eu îi duceam jos la râu aici jos, devreme, dimineți reci cam geroase, și botezam oamenii acolo jos la râu. Este ceva privitor la acest lucru că, doar, este un timp sacru. Paștele, este un timp mareț.

Mă uitam la Fratele Pat Tyler așezat aici.

7 Chiar vorbeam cu cineva seara trecută. Că, ultima adunare a noastră în Oklahoma, am încercat să, încerc acum (și voi anunța asta) să pun deoparte până când mă va chema Dumnezeu să o fac, slujba mea veche de discernere, pentru că mă gândesc (că începe) este-că noua slujbă vine înăuntru.

8 Seara trecută, fără să știe nimeni nimic despre asta, am testat asta la un copil care venea pe platformă, s-a născut orb, un copilaș; și era total orb, un băiat cam în vârstă de șaisprezece ani. Și chiar imediat el a scos un strigăt, "Frate Branham, eu pot vedea!" Și acolo, și Pat era... Ty-... stând aproape, chiar lângă băiat, când ochii lui i s-au deschis pentru prima dată în toată viața lui. Și astfel nădăjduiesc că voi de aici, cu mari așteptări, cu mine, eu aștept după ceva, ca Dumnezeu să facă pentru noi, și să ne aducă sus la un alt nivel decât cum am fost.

Să ne aplecăm capetele acum pentru rugăciune.

9 Îndurătorul nostru Tată Ceresc, așa cum ne-am adunat în această dimineață, aici în bisericuța de lângă marginea drumului, suntem cu adevărat recunoscători pentru Tine, pentru tot ce înseamnă asta pentru noi, în mod special în această dimineață de Paște. Dacă nu ar fi fost un Paște, noi nu ne-am fi aflat în starea în care suntem astăzi. Căci, Paștele este ceea ce a sigilat toate făgăduințele lui Dumnezeu. Aceasta ni le-a confirmat. Tot ce a făgăduit El vreodată, a fost totul făcut o realitate la Paști. Una dintre cele mai marețe zile de sărbătoriri care o putem avea în an! Și noi am cere, Doamne, astăzi, ca Tu să ne mângâi inimile așa cum ședem, așteptând, și sub anticipări după Duhul Sfânt, Care a venit după Paști, să vină peste inimile noastre și să ne mângâie, și să ne restabilească credința, în măsuri mari și puternice, ca noi să putem umbla viața care Isus ne-a rânduit-o să o umblăm.

10 Am vrea să ne rugăm pentru fiecare persoană în parte, și mai ales pentru acei care sunt închiși înăuntru și nu pot să ajungă niciunde la servicii astăzi. Dumnezeu, fi cu ei. Și fie-fie ca de acest Paște să găsească un Paște real pentru ei, o ridicare din pat, și o sănătate nouă cum nu au știut-o niciodată înainte în viață. Acordă aceasta, Doamne.

11 Fie ca fiecare predicator, fiecare slujitor pe care îl ai Tu în jurul lumii astăzi, care sărbătorește acest memorial mareț, fie ca ei să aibă ungere și tărie și Putere, ca să aducă la adunările lor (oilor care așteaptă) Hrana pe care o are Dumnezeu depozitată pentru poporul Lui. Acordă aceasta, Doamne. Noi așteptăm după porția noastră, în smerenie, în Numele Domnului Isus Cristos. Amin.

12 Îl voi avea pe Fratelui Neville acum să citească Scripturile de înviere. [Fratele Neville spune, "Matei 28," și citește următoarea Scriptură – Ed.]

[La sfârșitul sabbatului, așa cum începea să se lumineze înspre ziua dintâi a săptămânii, a venit Maria Magdalena și cealaltă Marie să vadă mormântul.]

[Și, iată, că a fost un mare cutremur de pământ: căci îngerul Domnului s-a pogorât din cer, și a venit și a prăvălit piatra de la ușă, și a șezut pe ea.]

[Înfățișarea lui era ca fulgerul, și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada:]

[Și străjerii au tremurat de frica lui, și au rămas ca oameni morți.]

[Și îngerul a răspuns, și a zis femeilor: nu vă temeți: căci știu că voi căutați pe Isus, care a fost răstignit.]

[El nu este aici, căci el a înviat, după cum a zis. Veniți, de vedeți locul unde zăcea Domnul.]

[Și duceți-vă repede, și spuneți ucenicilor Lui că a înviat dintre cei morți; și, iată, că El merge înaintea voastră în Galileea; acolo îl veți vedea: iată, că eu v-am spus.]

[Și ele au plecat repede de la mormânt cu frică și cu mare bucurie; și au alergat să dea de veste ucenicilor Lui.]

[Și în timp ce mergeau să le spună ucenicilor Lui, iată, că le-a întâmpinat Isus, zicând, Salutare. Și ele au venit și l-au cuprins de picioare, și I s-au închinat.]

[Atunci Isus le-a zis, Nu vă temeți: duceți-vă de spuneți fraților Mei să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea.]

[Acum pe când se duceau ele, iată, că unii din străjeri au intrat în cetate, și le-au arătat marilor preoți toate lucrurile care s-au făcut.]

[Și când s-au adunat cu bătrânii, și au ținut sfat, au dat ostașilor mulți bani,]

[Zicând, Voi să spuneți, ucenicii Lui au venit noaptea, și L-au furat pe când ei dormeau.]

[Și dacă va ajunge lucrul acesta la urechile dregătorului, îl vom lămurii, și îl vom potoli.]

[Astfel ei au luat banii, și au făcut cum i-au învățat: și s-a răspândit zvonul acesta printre Iudei până în ziua de astăzi.]

[Apoi cei unsprezece ucenici s-au dus în Galileea, într-un munte unde le poruncise Isus să meargă.]

[Și când L-au văzut ei, I s-au închinat: dar unii s-au îndoit.]

[Și Isus a venit și a vorbit cu ei, zicând, Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ.]

[Duceți-vă deci, și învățați toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui, și al Fiului, și al Duhului Sfânt:]

[Învățați-i să păzească toate lucrurile ce v-am poruncit: și, iată, că Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii. Amin. Porțiune goală pe bandă.]

13 ... adaugă binecuvântările Lui la citirea Cuvântului Său.

14 Acum am vrea să spunem, să anunțăm din nou acum, că serviciile, și pentru dimineață, vor continua înainte la nouătreizeci, imediat ce vom fi de la acest, ... acest serviciu din această dimineață. Și atunci noi numim acesta serviciul nostru de răsărit de soare. Și noi suntem, avem câteva lucruri mari să vi le raportăm privitor la adunările care au trecut. Și vrem ca voi care sunteți bolnavi și suferinzi, voi toți, să veniți cu credință în această dimineață, să credeți că acest Isus înviat trăiește astăzi, și El este chiar același cum a fost El întotdeauna. El nu s-a schimbat nici un pic.

15 Acum vreau să citesc o parte mică din Scriptură aici, aflată în al 19-lea capitol din Iov, începând cu al 15-lea verset.

Cei care locuiesc în casa mea, ... slujnicele mele, mă privesc ca pe un străin: în ochii lor sunt ca un străin.

L-am chemat pe robul meu, și nu mi-a dat nici un răspuns; l-am implorat cu gura mea.

Suflarea mea a ajuns nesuferită nevestei mele, deși am implorat-o de dragul copiilor din trupul meu.

Da, copiii mici m-au disprețuit; m-am sculat, și ei mă ocărau.

Toți prietenii mei intimi m-au urât: și toți pe care-i iubeam s-au întors împotriva mea.

Oasele mi se țin de piele și de carne, nu mi-a mai rămas decât pielea de pe dinți.

Fie-vă milă de mine, fie-vă milă de mine, O prietenii mei; căci mâna lui Dumnezeu m-a atins.

De ce mă persecutați ca Dumnezeu, și nu vă mulțumiți cu carnea mea?

Oh aș vrea ca vorbele mele acum să fie scrise! oh ca ele să fie scrise într-o carte!

Ca ele să fie săpate cu un priboi de fier și cu plumb în stâncă pe vecie.

Căci eu știu... că răscumpărătorul meu este viu, și că se va ridica la ziua din urmă pe pământ:

Și chiar dacă după ce ... viermii pielii vor distruge acest trup, totuși în trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu:

Pe care îl voi vedea eu însumi... ochii mei îl vor privi, și nu ai altuia; chiar dacă răunchii mei sunt consumați în lăuntru meu.

16 Aș vrea să iau pentru un text de acolo, aflat în acest Iov 19. *Eu Știu.*

17 Patriarhul la timpul acesta era cumva cum suntem noi astăzi. El se afla în necazuri adânci, cum le numim noi, "ape mari," și era disperat. Multe zile ședea pe mormanul de cenușă, și încerca să găsească cuvinte să-l consoleze, încerca să găsească ceva care să-i fi dat curaj, și ceva care ar-ar fi fost o mângâiere pentru el în timp ce el vedea că viața i se stingea din el.

18 În primul rând, el era un om bătrân, undeva pe la vârsta de nouăzeci de ani, și el a fost lovit de mâna lui Dumnezeu. Acum, noi știm că Dumnezeu nu l-a atins cu mâna Lui, dar că Dumnezeu i-a permis lui Satan să îl atingă. Dumnezeu doar are agenți ca să facă lucruri. Dacă Dumnezeu vrea să facă un rău, El doar îl lasă liber pe Satan să îl facă. Și dacă El vrea să facă binele, El își are slujitori Lui pe care îi lasă liberi să îl facă.

19 Și Satan l-a atins pe Iov cu un scop, ca să îl încerce, pentru că el și Dumnezeu au avut o discuție. Și Dumnezeu i-a spus lui Satan că, "Eu am un slujitor pe pământ, nu există nimeni ca el. Orice îi spun Eu, el va face. El este un

om perfect, și un om neprihănit."

20 Și Satan a spus, "Dacă Tu doar mi-l vei lăsa mie, îl voi face să Te blesteme în fața Ta."

21 Iov, fără să știe că se întâmplau toate aceste lucruri, l-au adus pe patriarh într-un necaz profund. Totuși, cumva, când tot a fost dus de la el, el încă și-a menținut poziția în-în Cristos. "Știu că Răscumpărătorul meu este viu," a spus el.

22 Acum noi ajungem în acele situații. Cu toți ajungem. Și cred că astăzi, noi suntem adunați aici pentru ceva ca același scop. Suntem toți pe mormanele de cenușă. Avem necazurile noastre, și suferințele și coborârile noastre, și a noastre-ale noastre momente grele, și bolile noastre, și supărările noastre, și dezamăgirile noastre. Astfel noi venim în acest fel, într-o dimineață, această dimineață de Paști, ca să găsim cuvinte de mângâiere, cum încerca Iov să găsească de la prietenii lui.

23 Nici unul din ei nu a putut să-i ofere nici o mângâiere. Din pricina necazului lui, ei îl acuzau de a fi un păcătos în taină. Apoi, în mijlocul la tot acel necaz, Dumnezeu i-a venit în ajutor.

24 Iov se întreba. După cum el știa, nu erau doar boala lui și bubele lui, și necazurile și supărările, de la pierderea familiei lui și toată averea lui, erau chiar pe punctul să-i ia viața; dar el era un om bătrân, împovărat bine de ani, și conștient că se ducea în jos către mormânt. Și, știind asta, el a crezut că exista cineva care l-a adus pe pământ, el doar nu putea să vină aici de unul singur. Și știa că venea dintr-un tată și o mamă, dar, totuși, acel tată și mamă trebuiau să aibă pe cineva care să-i aducă. Și asta ar reveni înapoi la original, "Cine l-a adus pe acel, primul?"

25 Și atunci el s-a întrebat asta. "Este un lucru ciudat că iată eu sunt aici, umblând în jur, o viață mai superioară decât cea animală, și o viață mai superioară decât viața plantelor." Și totuși aflăm că el a spus, "Dacă moare pomul, va trăi din nou. Și dacă o-o floare moare, va trăi din nou." Dar a spus, "Omul se întinde, își dă duhul, și unde este el? Fiii lui vin să-l jalească și să-i dea cinste, și el nu-și dă seama." Și el se întreba, "Care era chestiunea că-că Dumnezeu ar lăsa așa viața să trăiască din nou, așa ca florile și plantele, dar un om nu ar putea trăi din nou." Toate acestea l-au tulburat.

26 Și dacă vom trage doar din această concluzie în această dimineață. Și de aceea ne aflăm noi aici. Noi am auzit povestea de Paște, iar și iar, și am citit-o și recitat-o; și astăzi, în emisiunile voastre de radio, veți auzi diverși slujitori care vor aborda aceasta. Dar ce m-am gândit eu, pentru grupul meu mic în această dimineață, ce Domnul mi-a dat, să o abordez dintr-un punct de vedere diferit dacă aș putea, ajungând la un punct despre: De ce ajungem noi în aceste necazuri? Ce face ca aceste lucruri să vină? De ce trebuie ca un Creștin să fie vreodată perplex? De ce fiecare lucru nu ar trebui, să meargă chiar perfect pentru un Creștin? Dar nu este așa, și noi o știm.

27 Și uneori, noi avem mai multe necazuri când devenim un Creștin decât cum am avut când eram păcătoși. Desigur, Este scris, "Multe sunt nenorocirile peste cel neprihănit, dar Dumnezeu îl scapă din toate." Dumnezeu a făgăduit multe suferințe, sentimente ciudate, și lucruri ciudate care ar fi dincolo de înțelegerea noastră, dar este făcut întotdeauna pentru binele nostru. Noi doar nu o putem înțelege, pentru că, dacă am înțelege, atunci nu ar fi o credință pentru noi; noi am merge cu o înțelegere. Dar noi o facem, și o avem, și noi credem prin credință, Cuvântul Său, că va face pentru noi un lucru bun. Dacă am putea înțelege asta astăzi, în această-această dimineață. Dacă am putea înțelege că toate necazurile noastre... Și nu este niciunul din noi imun de la ele. Și dacă am putea realiza că acele lucruri sunt pentru binele nostru!

28 Este scris, în una din Scripturile din Biblie, că, "Încercările care sunt aduse peste noi, sunt mai scumpe pentru noi decât însuși aurul, pentru că este Dumnezeu care ne dă aceste încercări." După ce devenim proprietatea Lui, mărturisirea noastră și botezul nostru, și promisiunea noastră să umblăm în viață pentru El, atunci fiecare încercare care vine peste noi este ca să ne perfecționeze pentru slava Lui. Este ca să ne aducă la un punct unde Dumnezeu Se poate face mai real pentru noi decât era El înainte să vină încercarea.

29 Vreau să mă alătur lui Iov în această dimineață, să spun că am trăit suficient de mult ca să știu că este Adevărul. Am văzut aceasta în viața mea proprie, că de fiecare dată când se ivește o situație importantă, că nu pot trece pe lângă ea, sau sub ea sau deasupra ei, Dumnezeu face o cale, și se termină în mod glorios. Mă întreb doar cum o face Harul său, dar El o face.

30 Și amintiți-vă, în toate aceste lucruri, Satan încearcă să ne facă neliniștiți, și să ne supere, să ne facă să ne gândim, "Oh, de ce s-a întâmplat asta? De ce nu puteam să fim așa?"

31 Cu câteva zile în urmă când am ieșit din cel mai frumos, și cel mai splendid loc care l-am văzut în toată viața mea, a fost clădirea grozavă a fratelui nostru, Oral Roberts. Când am văzut acea marmură solidă, și nici o fereastră în aceasta pe niciunde, dar cum era aranjată! Și am fost în Hollywood și am fost în palatele regilor, și am fost în toate locurile în care puteam fi, aproape, în jurul lumii, și tot luxul, locurile frumoase și case, dar niciodată nu am văzut nimic, nici un loc, să se compare, cu aceasta, niciunde deloc. Cum se împletesc firele mici de aluminiu în interior împreună, și, oh, nu am văzut niciodată ceva așa de somptuos în toată viața mea. Când am umblat pe acolo, și miam pus mâinile și am frecat acei stâlpi pilaștri, și-și granitul mare; totul într-o formă de trinitate de Tată, Fiul, și Duh Sfânt, gravurile acestuia. Toate acele lucruri! Eram abia venit de la cel al Fratelui Tommy Osborn, și am văzut lucrarea lui mare, puternică de acolo pentru Domnul.

32 Am stat în exterior, mă uitam înapoi la clădirea aceea, și m-am gândit, "Dumnezeule, sigur eu am devenit un fățarnic, sigur am devenit un proscris, pe undeva; căci, slujbele acestor oameni au ieșit din a mea." Și m-am gândit,

"Ce? Poate sunt așa de neîncredere, Doamne, că Tu nu ai putut avea încredere în mine cu nimic de felul acesta. Chiar și puținul, câțiva dolari care Tu îmi permiti să plătesc pentru campanii și lucruri, acum ei încearcă să mă trimită la penitenciar pentru asta. Și de ce sunt eu așa un fățarnic, sau de ce sunt o persoană atât de nedemă de încredere?"

Mă aflam pe mormanul de cenușă, cum era Iov din vechime.

33 Când stăteam acolo afară, că de-abea îmi puteam dobândi respirația, de la o asemenea maiestate; că un băiat sărac născut într-un adăpost, un Penticostal, a putut face și să aducă aceea în acea mare clădire imensă. Și m-am gândit, "O Dumnezeule, poate că eu nu sunt vrednic."

34 Chiar atunci un Glas mic a coborât prin acele coridoare, și a spus, "Dar Eu sunt partea ta."

35 Apoi m-am gândit, "O Doamne Dumnezeule, oh, lasă doar ca aceea să rămână așa, atunci, Doamne. Eu... pentru că eu nu aș avea inteligența să duc o lucrare mare ca aceea pentru Tine. Și eu sunt o-o persoană analfabetă. Dar, atâta timp cât Tu ești partea mea, eu sunt al Tău, și Tu mă vei călăuzi. Nu aș putea să mă călăuzesc singur. Dar, O Doamne, călăuzește-mă!"

36 Acele ceasuri cruciale sunt care ne împing pe acele nisipuri sacre. Asta era în Biblie. Și amintiți-vă, nu contează cât de mare este suferința, Satan nu vă poate lua viața până când Dumnezeu nu a terminat cu voi. Nu vi se poate întâmpla nimic decât dacă Dumnezeu permite. Nu există nici un rău să poată veni fără ca Dumnezeu să-l permită. Și este pentru binele vostru că El face asta. Să ne gândim.

37 Acolo când a venit inundația să distrugă lumea, nu l-a putut distruge pe Noe. Noe nu a putut fi distrus, din cauză că Dumnezeu avea o lucrare pentru el de făcut.

38 Într-o zi, jos într-o națiune mare sub o robie mare, acolo se aflau câțiva copii Evrei pe care noi îi știm de Șadrac și Meșac și Abed-Nego. Și s-a ajuns la un punct unde ei au trebuit să ia o decizie, că ceva trebuia să se facă. Ei trebuiau... A lor-a lorcredința lor a fost pusă la un test.

39 Și când credința voastră este pusă la un test, atunci nu dați greș. Stați exact cu ce credeți.

40 Și când ei au fost înfrunțați, credința a fost pusă la un test. Și ei au mers la un ceas crucial. Ei nu s-au dus doar la un-un morman de cenușă, ci ei au intrat într-un cuptor aprins. Dar Satan nu i-a putut distruge, căci scopul lui Dumnezeu nu era încă împlinit. Ei au putut intra cu această nădejde, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește!" Ei au putut intra cu această nădejde aici, "Noi suntem siguri că Dumnezeu este în stare să ne elibereze din acest cuptor aprins, dar, cu toate acestea, nu ne vom închina chipului."

41 Satan nu i-a putut lua. El nu l-a putut îneca pe Noe în potop, până când scopul lui Dumnezeu nu a fost terminat. El nu i-a putut arde pe copiii Evrei, până când scopul lui Dumnezeu nu a fost terminat. El nu l-a putut ucide pe Iov cu bube și necazuri, până când scopul lui Dumnezeu nu a fost terminat. Nici leii nu au putut să-l mănânce pe Daniel, până când scopul lui Dumnezeu nu a fost terminat. Nici moartea și bătrânețea nu l-au putut lua pe Abraham, până când scopul lui Dumnezeu nu a fost terminat.

42 Și nici pe voi nu vă poate lua, sau să poată să mă ia pe mine, până când scopul lui Dumnezeu, din viața noastră, nu este încheiat. Astfel, noi adunăm de acolo, mângâiere.

43 Și de ce lasă Dumnezeu să vină necazurile? Dumnezeu înhămează necazul, îi pune mușcăături în gură și îl face să i se supună Lui, și acele necazuri ne aduc pe noi într-o părtășie mai apropiată cu Dumnezeu.

44 Nu exista curcubeu până să vină potopul. Dar după ce Noe a fost împins în acea condiție în care a fost el, să plutească patruzeci de zile și nopți, într-o furtună, și corăbioara aruncată în sus și în jos pe apă; a fost după ce s-a terminat potopul, că el a văzut curcubeul de prima dată, legământul nădejzii, legământul făgăduinței. După ce a trecut prin necaz, atunci a văzut făgăduința.

45 Acela-i felul cum vedeți făgăduința, după ce ați trecut prin necaz. Mi-a plăcut acel poem, sau psalm:

Trebuie eu să fiu dus acasă la Cer,
Pe un pat de flori al ușurinței,
În timp ce alții au luptat să câștige premiul
Și au străbătut prin mări însângerate?

46 Noi cerem mângâiere și pace. Dumnezeu ne dă ce poate El mai bun, încercări și necazuri. Aceea este mai bine decât mângâiere și pace. Mângâierile noastre sunt doar dincolo de râu.

47 A fost până când copiii Evrei au fost împinși cu forța în cuptorul aprins, în una dintre cele mai remarcabile încercări a lor, că ei au văzut Unul ca Fiul lui Dumnezeu stând în mijlocul lor. Necazurile lor l-au adus pe Fiul lui Dumnezeu să stea în mijlocul lor, în brize, ca să vânture la o parte valul de căldură. Dar nu înainte de a intra ei în foc a făcut ca să apară acel Mângâietor.

48 A fost Daniel cel care a hotărât în inima lui să nu se pângărească cu lucrurile din lume, și a fost forțat printr-o încercare, sau să se roage lui Dumnezeu, sau să meargă la o groapă a leilor. Dar a fost după ce presiunea a fost întărită, și a fost aruncat într-o groapă de lei, că, după aceea, l-a văzut pe Îngerul Domnului stând la mijloc de el, ținând departe, acel mare Stâlp de Foc stând între el și lei. Și leii nu l-au putut apuca, pentru că el a trecut prin încercări și ispite și necazuri. Și el a știut că Dumnezeul lui era în stare să-l izbăvească de la aceea.

49 A fost Abraham, după ce a văzut că pământul a devenit arid, și a venit seceta, și Lot să se separe de el și să coboare să locuiască încântător în lume. A fost după ce a auzit văicărelile și strigătele ale-a păstorilor lui, fără iarbă pentru bovinele lui, dar el s-a susținut în țara pe care Dumnezeu i-a dat-o să sălășluiască. Și cum în acea zi, după ce a fost încercat încât a lui-răbdarea lui a fost la capăt, a fost în acea zi căci, când încercarea s-a terminat, el a vorbit față în față cu Elohim sub stejar în acea zi. A fost după ce a suferit încercările lui, după ce a trecut prin necazurile prin care el a trecut, că Dumnezeu i-a apărut lui în forma unui Om; și a șezut acolo și i-a spus că el era însurat și numele nevestei lui era Sarah, și a spus că ea a râs de El, în spate în cort. A fost acolo că Abraham l-a numit "Elohim." A fost după încercare și necaz.

50 Oh, dacă ar putea Biserica măcar să se trezească față de Sine astăzi, să afle că după necazuri și încercări, și râs și batjocorită, lucrurile prin care a trecut Biserica, Biserica pentecostală; căci noi îl vedem pe Dumnezeu în mijlocul nostru, făcând semne mari, și minuni.

După trudirile și necazurile zilei,
După ce totul a trecut,
Atunci în sfârșit îl vom vedea pe Isus.
El mă va aștepta,
Isus atât de drept și adevărat,
Pe tronul Lui frumos,
El ne va întâmpina Acasă
După ce ziua s-a terminat.
Cât este ziuă, să lucrăm.

51 Toți acești oameni mari, aceea ne-ar lua mult timp din serviciul nostru de dimineață, să intrăm în a menționa aceea. Ei au trecut prin încercări, și l-au văzut pe Dumnezeu. Au trecut prin încercări, și au văzut Îngeri. Au trecut prin încercări; și descoperiri, și au văzut semne și minuni, și lucruri.

52 Dar, oh, nici unul din ei nu a văzut ce a văzut Iov. Toți acei oameni, după ce au văzut Îngeri, și văzându-l pe Dumnezeu și toate aceste lucruri, ei nu au văzut nimic care să le dea nădejdi dincolo de mormânt. Dar Iova văzut învierea! El a văzut Paștele. A văzut lucrul care mângâie fiecare inimă. Și când a văzut, "Oh aș vrea ca vorbele mele să fie tipărite într-o carte! O ca ele să fie săpate cu un priboi de fier, în stâncă!"

53 Vedeți, aceasta, totul s-a întors împotriva lui. Ai lui, nici măcar robii lui nu-i vorbeau. Nevasta lui era o străină. Acolo ședea el, pe mormanul de cenușă, acea încercare mare. Și a venit biserica, și și-au întors spatele la el, timp de șapte zile. Și nimeni ca să îl mângâie!

54 Apoi el trebuie că a văzut vedenia Paștelui, când a strigat, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și în zilele din urmă El va sta pe pământ. Eu știu! O dacă vorbele mele ar fi fost scrise cu un priboi de fier, într-o piatră, ca cuvintele mele să nu se mai poată șterge niciodată, căci eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește! Eu știu! Eu știu!"

55 Ce ști tu, Iov? "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește." Ați observat, nu doar că exista Cineva care trăiește, dar El era un Răscumpărător pentru Iov!

56 Oh, binecuvântat să fie Numele Domnului. Sunt atât de bucuros că sunt parte din Paști, că sunt parte din acea înviere! Și noi suntem parte din ea în dimineața aceasta, pentru că în noi locuiește acea Viață a învierii (adică, părtașul) ce a adus Paștele. "Eu știu că Răscumpărătorul meu..." Ce ști tu? Eu nu presupun la asta; noi avem prea multă presupunere astăzi. "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește!" Da, domnule.

57 Acum ce era El? Dacă El a trăit, El era un Răscumpărător pentru Iov. "Al meu," personal, al meu "Răscumpărătorul meu trăiește!"

58 Și ce altceva ști tu, Iov? Ce ai văzut în acea vedenie? "Și în zilele din urmă, El va sta pe pământ. Și chiar dacă viermii pielii îmi distrug trupul, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu, pe Care îl voi vedea eu însumi. Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și El va sta în zilele din urmă pe pământ. Chiar dacă răunchii mei sunt mistuiți în mine, chiar dacă viermii pielii îmi distrug trupul, totuși în carnea mea îl voi vedea pe Dumnezeu." Direct acolo a fost cea mai mare vedenie.

59 Daniel a văzut un Înger. Copiii Evrei l-au văzut pe Fiul lui Dumnezeu. Noe a văzut curcubeul. Abraham l-a văzut pe Dumnezeu, față în față. Dar, Iov a văzut învierea, Iov s-a uitat înainte. Toți patriarhii și marii sfinți, ai Bibliei, așteptau cu nerăbdare acea zi; cu o asigurare, prin vedeniile lor, prin descoperirile lor, că va veni un timp al învierii.

60 Acum noi vedem lucrări mari în desfășurare. Vedem puteri mari ale lui Dumnezeu. Vedem lucruri mari pe care El le-ar putea face. Nu ați putea privi la soare și-și să nu știți că este Puterea lui Dumnezeu care aduce acea lume în jurul aceluia soare. Nu ați putea vedea să vină o primăvară fără să știți că există un Dumnezeu. Puteți vedea vindecare de ochi orbi, urechi surde, știți că este Dumnezeu. Dar ce-i dacă asta era tot ce era, și după ce am muri am fi duși? Dar învierea, Paștele, oh, asta-i ce a pecetluit tot ce Dumnezeu a făgăduit vreodată, era învierea.

61 Și ei trebuie să aibă o răstignire, înainte ca voi să puteți avea o înviere. Și înainte ca Biserica să poată fi în stare să vadă vreodată o Putere înviată, înainte ca eu însumi să pot vedea o slujbă nouă să aibă loc, înainte ca voi să puteți intra vreodată într-o părtășie nouă cu Dumnezeu, trebuie să fie o răstignire de sine ca acolo să poată avea loc

o înviere. Noi trebuie să murim față de gândurile noastre, să murim față de căile noastre, să murim față de tot ce este în jurul nostru, să trecem prin încercări și necazuri, ca noi să putem vedea o nouă înviere, o Viață nouă. Înainte ca un păcătos să devină vreodată un Creștin, acolo trebuie să vină o moarte, apoi o înviere.

62 Înainte ca Abraham să-l fi putut vedea pe Elohim, au trebuit să fie douăzeci și cinci de ani de testare. Înainte ca copiii Evrei să-l fi putut vedea pe Fiul lui Dumnezeu, ei au trebuit să meargă într-un cuptor aprins. Înainte ca Daniel să fi putut vedea un Înger, el a trebuit să meargă în groapa leilor. Înainte ca Iov să fi putut vedea vreodată învierea, el a trebuit să intre și să piardă tot ce avea; dar apoi, printr-o vedenie, el a văzut!

63 Și dacă Iov de la o vedenie a putut sta atât de ferm pe o făgăduință, cu cât mai mult ar trebui noi să o facem, după ce Cristos a înviat din morți și a devenit Primul Rod a celor care au adormit, și a trimis înapoi Duhul Sfânt ca o pecete a făgăduinței, peste noi, ca și noi să putem trăi. "Pentru că Eu trăiesc, și voi trăiți!" Văzând marea Lui Prezență printre noi, lucrând, făcând aceleași semne și minuni pe care le-a făcut El pe pământ, dădune nădejdiile. Și noi venim la înviere, și atunci să rămânem pe mormanele noastre de cenușă? Să ne dăm jos de pe mormanul de cenușă astăzi, cu o viziune nouă, cu o Putere nouă, cu o nouă determinare ca să îl vedem pe Dumnezeu în Puterea Sa. Noi vedem învierea lucrurilor care vin.

64 Noi suntem la timpul morții. Noi ședem în ușile morții. Națiunile se află în ușile morții.

65 Rusia a descoperit o armă nouă acum, așa cum ați auzit cu toții la radio și așa mai departe. Ei nu trebuie să vină aici și să arunce totul în aer cu o bombă. Ei pot să aducă aici doar ceva mic, și să ajungă printre spionii lor, și să izbucnească un lucru mic în orice națiune, și toți vor fi paralizați timp de douăzeci și patru de ore. Vin aici și, când te trezești, acolo este un Rus care te lovește în coaste, o gardă mare Rusească îți va ocupa casa, violându-ți soția, aruncându-ți copiii afară în stradă, și luânduți casa. Ei pot face asta. Ei nu ar pierde nimic. Ei o au. Nimeni nu știe ce este. Vedeți, totul se lucrează înăuntru. Acum ei se pot folosi de aceea și nu se tem de aceasta, pentru că nimeni altul nu o are.

66 Nu știm cum va veni, ce va avea loc. Dar noi știm un lucru, că suntem pe mormanul de cenușă. Națiunea, este pe mormanul de cenușă. Lumea este pe mormanul de cenușă.

67 Și pentru că lumea este pe un morman de cenușă, sunt atât de bucuros că Duhul lui Dumnezeu poate veni, și noi putem spune, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și la ziua de pe urmă El va sta pe acest pământ!" Într-o zi El va veni! Nu-i de mirare că poetul a scris:

Trăind, El m-a iubit. Murind, El m-a mântuit.

Îngropat, El mi-a cărat păcatele departe.

Înviind, El m-a justificat liber pe veci.

Într-o zi El vine, oh, zi slăvită!

68 A fost nevoie de un Ghetsimani, cu picuri de Sânge ieșind prin pielea Lui, înainte de aceea. Și a fost nevoie de o agonie de cruzime la Calvar, înainte ca acolo să poată veni dovada unui Dumnezeu Etern Care putea învia morții. A fost nevoie de o-a fost nevoie de un Ghetsimani și de un Calvar, să facă un Paște. Cu siguranță a fost.

69 Cum acei apostoli, în acea dimineață, când erau ei atât de descurajați, încât Petru a spus, "Sunt atât de descurajat, cred că doar mă voi întoarce la pescuit din nou. Mă voi duce înapoi jos. Eu, eu L-am văzut."

70 Ei au avut speranțe mari, și au crezut și totul, până când a venit acel loc întunecat. Ce făcea Dumnezeu? El îi aducea pe acei apostoli la un morman de cenușă. El îi aducea la un punct până unde ei ar fi avut credința lor confirmată pentru ei.

71 Și Petru a spus, "Eu-eu L-am văzut făcând mari miracole jos de-a lungul Galilei. Dar, oh, El zace acolo, mort, și rece, în mormânt! Cred că doar mă voi duce jos la mare în această dimineață și voi arunca o plasă, și doar mă duc să pescuiesc.

Poate pot să privesc pe mare acolo, și voi afla. Îmi amintesc că L-am văzut când El ne aștepta la mal. Cred că doar mă voi duce jos."

72 Și apostolii au spus, "Ști ce? Eu cred că voi merge cu tine." Oh, ei erau triști. Au plâns până când ochii le erau umflați.

73 Cum știm noi să mergem prin acele locuri! Cum știm! Suntem toți familiarizați cu acele lucruri.

74 Îmi amintesc când am așezat o scumpă acolo în mormânt, acolo în vârf de deal, numit Eastern, sau Cimitirul Walnut Ridge. Cum am așezat o copilă mică acolo! Și am plâns pe brațul mamei, până când, am plâns până când nu am mai putut plânge. Am făcut tot ce am știut. Până când, am luat o armă, să încerc să comit sinucidere, am fost în astfel de timp. Și a fost în acel ceas, în acea cameră mică acolo sus, pe genunchii mei, că Cerurile sau deschis, și am văzut-o stând acolo în splendoarea nemuririi. A fost în acel ceas când i-am simțit brațele venind în jurul umerilor mei, a spus, "Bill, tu nu înțelegi. Noi suntem așa de mult mai bine decât tine."

75 Vedeți, este nevoie de o răstignire. Este nevoie de o zdrobire a unei flori, pentru a scoate parfum din aceasta. Este nevoie de o zdrobire a unei vieți, pentru a scoate ce este mai bun ce există din aceasta. Acela este motivul pentru care Isus a trebuit să fie zdrobit, ca să scoată la iveală ceea ce era El. El nu s-a putut ridica înainte de răstignire, să spună, "Toată puterea din Ceruri și pe pământ este dată pe mâna Mea." Dar după răstignire, El sa putut ridica și să spună, "Toate puterile în Ceruri și pe pământ sunt date pe mâna Mea!" Dar ce a făcut aceasta? A

fost nevoie de răstignire mai întâi.

76 A fost nevoie de zdrobirea și de dezamăgirea apostolilor. Ei l-au văzut pe Mântuitorul lor, pe Acela pe care l-au iubit, și L-au văzut chiar și înviind morții din-din mormânt. Ei L-au văzut făcând asta. Și apoi să se gândească, "Acolo zace El, rece, în mormânt, El însuși, în această dimineață." A fost nevoie...

77 Acei oameni care L-au văzut deschizând ochii orbilor, L-au văzut stând acolo și deosebind chiar gândurile care erau în inimile oamenilor, "Cum știa El," spuneau ei, "că aceia veneau după El? Cum a știut El? De ce nu știa El că Iuda, Iuda va-Îl va trăda? De ce nu a știut El că urcau soldații pe munți acolo, cu ciomege și săbii și de toate, să Îl prindă, dacă El le putea deosebi gândurile?"

78 Vedeți, diavolul lucra asupra lor, punându-i pe un morman de cenușă, pentru că vroiau să le dea o mărturie de "Eu știu." (Nu "Eu presupun" sau "poate că este așa.") "Eu știu! Eu știu!"

79 Și amintiți-vă, acele încercări sunt aduse peste voi în același fel, așa ca voi să nu spuneți, "Ei bine, poate Acesta este corect, poate Scriptura este adevărată, poate vindecarea Divină este corectă, poate că Duhul Sfânt este corect." Dar când voi obțineți acea experiență și coborâți de pe acel morman de cenușă, și primiți descoperirea lui Dumnezeu, prin botezul cu Duhul Sfânt, puteți striga, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, pentru că El locuiește în mine! "

80 Petru a spus, "Mă voi duce să pescuiesc." Apostolii au spus, "Cred că voi merge cu tine." Și acolo se aflau pe mormanul lor de cenușă, acolo jos în mijlocul mării, și necazul se desfășura așa cum era. Și pot să-l aud pe unul dintre ei spunând, "Oh, cum a putut să se întâmple asta, Petru? Cum a putut să fie un astfel de lucru ca un Om ca acela să poată muri? Cum a putut El să fie pus în mormânt în felul cum a fost pus El. Cum a putut să stea El să-l lase să-L scuipe în față și să-i smulgă barba, să-I pună acea coroană pe cap? Cum a putut face El asta, oh, și încă să fie Dumnezeu? Eu doar nu pot înțelege lucrul acesta." Oh, ce dezamăgire!

81 Și dintr-o dată, s-au uitat spre țârm, chiar același fel de descoperire care a avut-o Iov, acolo au văzut ei ceea ce a văzut Iov cu patru mii de ani înainte. Acolo stătea Răscumpărătorul, viu și proaspăt, stând pe țârm. Cu un foc aprins, și pește gătit pe acesta așa, și a spus, i-a invitat:

Isus are o masă întinsă
Unde sfinții lui Dumnezeu sunt hrăniți,
El îi invită pe aleșii Lui "Veniți și ospățați-vă;"
Cu mana Lui ne hrănește,
Și furnizează toate nevoile noastre;
Oh, aceasta, este dulce să cinezi mereu cu Isus!

Cum ne putem gândi că, cum că a fost nevoie de toate acele lucruri mari!

82 Cum că... Pavel apostolul, marele apostol care a trecut prin timpul lui de necaz când a fost martor la moartea lui Ștefan; și i-a văzut chipul lui mic privind către Cer, și pietrele lovindu-l în față, și el a privit în sus și a spus, "Văd Cerurile deschise. Îl văd pe Isus stând la dreapta lui Dumnezeu." A spus, "Doamne, nu le ține în seamă păcatul acesta." Și Pavel le ținea hainele, aceea l-a pus săptămâni la rând pe mormanul de cenușă, mergând înainte și înapoi; până când, mintea lui i s-a stricat, până când se afla în drumul lui spre Damasc, să încerce să-și facă o cale de scăpare, ca un om care merge spre o sticlă de whiskey, încercând să-și înece durerea.

83 El se afla în mijlocul aceleia, când a venit un Glas din Cer, o Lumină mare strălucitoare a spus, "Saule, Saule, pentru ce Mă prigonești?" El l-a văzut pe El. El L-a recunoscut, că El era Isus cel înviat, Cel la a cărui moarte a fost martor, era înviat din nou.

84 Oh, îmi pot aminti propria mea viață, pe drum în jos spre nimicire, când am auzit un Glas dulce, "Eu sunt Isus. Am fost odată mort, Eu sunt viu pentru totdeauna. Pentru că Eu trăiesc, și tu poți trăi." De la timpul acela, punându-mi mâna în a Lui, mam încrezut în El prin locurile întunecate. Când vine timpul când eu nu pot vedea, în ce direcție mă duc, încă am încredere în El.

85 Fiecare Creștin credincios trebuie să fie împins în acele încercări. Fiecare Creștin credincios trebuie să fie pus pe mormanul de cenușă, astfel încât el să poată ieși cu o experiență, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește!"

86 Noi nu venim aici în această dimineață doar să stăm și să vorbim despre vreo chestiune istorică, care este tot adevărat, dar noi venim aici cu o mărturie în această dimineață, "Eu știu că Isus Cristos este Fiul lui Dumnezeu, eu știu dincolo de orice umbră de îndoială! Eu știu că El a înviat din morți, și El locuiește în mine astăzi. El este al mțu și eu sunt al Lui. Eu sunt un împreună moștenitor cu El, în Impărăția lui Dumnezeu."

87 Paște! Paștele aduce un lucru mare, o înviere, o nouă nădejde. Ați înțeles voi lucrul acesta în această dimineață? Este în inima voastră? Știți voi că Răscumpărătorul vostru trăiește, și El face ca toate lucrurile să lucreze împreună?

88 Tu spui, "Frate Branham, eu șed aici, așteptând după rândul de rugăciune."

89 Dumnezeu lucrează aceea chiar exact pentru bine. De ce a fost acel băiețel scump, zilele trecute, lovit cu orbire când s-a născut? Ca Dumnezeu să poată primi slavă și să întoarcă un oraș cu susul în jos. Sigur, Dumnezeu știe ce face El. Dumnezeu știe. Și El ne pune pe mormanul de cenușă, ca să ne arate slava Lui.

90 Astfel, în această dimineață spun lucrul acesta, prietene. După treizeci și unu de ani de slujbă, după treizeci și

unu de ani de trudiri ale câmpului, vreau să îmi fac mărturia la aceasta. Am văzut dezamăgiri. Am văzut timpul când am cerut lucruri, și am plâns după lucruri, și am implorat pentru lucruri, și nu am reușit să le primesc. Dar dacă voi aștepta doar cu răbdare după Dumnezeu, atunci știu că lucrează chiar exact bine, se sfârșește chiar exact bine, face chiar exact ceea ce trebuie.

91 Când mi-am pierdut copila, micuța mea Sharon, Eu... acela a fost un lucru care m-a făcut să mă poticnesc. Am spus, "Cum poate fi asta spre bine? Cum poate fi asta spre bine?" Și luni mai târziu, când am văzut-o stând acolo în toată splendoarea unei fete tinere, vorbindu-mi, stând lângă acea căruță veche stricată, acolo. Am știut, dacă ea ar fi trăit, ea s-ar fi putut să o sfârșească rău. Dumnezeu a trebuit să o ia cât era fragedă și dulce. Eu știu că o voi vedea din nou. Eu știu că o voi vedea, știu asta dincolo de orice umbră de îndoială.

92 Mă gândesc la soția mea în vârstă de douăzeci și doi de ani, luată, chiar doar o fată, o micuță mamă acolo. Când ziarele au dat un titlu aici, "O mamă tânără, reverend...", doar moare," oh, cum mi-a sângerat inima! Nu am știut ce să fac.

93 Dar astăzi știu că totul a lucrat pentru binele meu. Știu că viața a trebuit să fie sfârșită, și răsucită, și stoarsă, pentru a ieși ceea ce era înăuntru, afară. A fost prea mult Branham acolo înăuntru, a trebuit să fie stors afară înainte ca Dumnezeu să Se poată face de cunoscut.

94 Acolo a fost prea mult din tine în tine, încât Dumnezeu a trebuit să îl stoarcă afară, prin încercări. Și în timp ce acea storsătură avea loc, este greu. Dar după un timp, cerurile revin senin, atunci vezi scopul lui Dumnezeu. Atunci strigi, "Eu știu că Răscumpărătorul meu trăiește, și că în zilele din urmă El va sta pe pământ! Chiar dacă viermii pielii distrug acest trup, totuși în trupul meu îl voi vedea pe Dumnezeu!" Aceste mici încercări și lucruri sunt doar pentru o clipă, și se estompează și dispar. Dar ele sunt făcute doar pentru binele vostru, să ne amintim asta, ca Dumnezeu să primească slavă.

95 Să ne aplecăm capetele doar un moment. Vreau să întreb, înainte de rugăciune, este cineva aici care i-ar place să fie amintit într-un cuvânt de rugăciune înainte să încheiem? Dumnezeu să vă binecuvânteze. Câți de aici vor să spună, "Îl vreau pe Dumnezeu, în ceasul încercării mele acum, să îmi dea o nouă experiență, ca să pot ieși iarăși nou"? Ridicați-vă mâna, spuneți, "Eu vreau-vreau ca aceasta să fie o înviere pentru mine, un Paște, să mă învie în nădejdi noi și puteri noi, sănătate nouă și bucurie nouă." Domnul să vă binecuvânteze, poporul meu drag.

96 Oh, Dumnezeul nostru și Mântuitorul nostru, Îți suntem atât de recunoscători pentru acest Paște, pentru ce înseamnă pentru inimile noastre. Și prin credință, dincolo, de-a lungul țării, putem vedea Venirea Domnului, Isus, așa cum El Se pregătește acum, îmbrăcându-Se cu veșmintele împărătești. Și, Biserica se îmbracă, Mirele o îmbracă cu rochia Ei de nuntă. Urmează să fie o mare adunare foarte curând.

97 Acest morman de cenușă nu poate dura pentru totdeauna. Când noi auzim oameni râzând, bătându-și joc de noi, și numindu-ne cu acel nume scandalos de "holy-rollers," și bătându-și joc de noi, și să spună că noi nu suntem nici măcar întregi la minte, oh, asta nu poate dura tot timpul, Doamne. Dar fă să fim ca Iov, să ne ținem mărturia noastră, fă să fim ca Daniel la groapa cu lei, sau copiii Evrei la cuptorul aprins, sau Abraham în călătoria lui.

98 Ajută-ne, O Doamne, să stăm credincioși până când vedem acel lucru mareț să aibă loc, "Când trâmbița va răsună, și cei morți în Cristos vor învia; noi cei care suntem în viață și rămânem vom fi schimbați, într-o clipă, într-o clipeală de, ochi." Și atunci va veni acel Paște pentru noi, de care Cristos s-a bucurat cu vreo o mie nouă sute de ani în urmă în această dimineață, și a spus, "Pentru că Eu trăiesc, trăiți și voi."

99 "Chiar acest Isus, care a fost luat sus din mijlocul nostru, va veni înapoi exact în felul cum El a plecat." Noi Îl vom vedea, chiar fiecare cicatrice din mâna Lui și fiecare urmă de spin în capul Lui. Noi Îl vom vedea.

Oh, Îl voi recunoaște, Îl voi recunoaște,
Și răscumpărat lângă El voi sta.

100 Da, Doamne, inima mea sărmană, așa cum acest trup firav al meu începe să se încovoie sub sarcină, grijile și truda de pe câmpurile de recoltare, câmpurile misionare, și suișurile și coborâșurile, și indiferența între slujitorii aroganți, și așa mai departe, în tot locul, și oamenii disprețuind, și puteri rele. Dar, O Doamne, într-o zi vom veni ca Ilie, jos la râu; privind pe acolo, înhămat de fiecare rug, un car de foc care ne va duce. Fă ca noi să știm că aceste mormane de cenușă sunt doar paravane ca să ne ascundă de la acel lucru mareț care tocmai stă înainte, acea slavă minunată.

101 Fie ca noi să rămânem credincioși ca Iov, până când Îl putem vedea, față în față. Fie ca noi să fim la fel de credincioși cum a fost Domnul nostru, ca exemplul nostru, să mergem la Calvar; de asemenea, gata să fim răstigniți, și să fim răstigniți cu El, ca acolo să poată fi o înviere în viața noastră. Acordă aceasta, Doamne.

102 Fie, dacă se află ceva batjocoritori aici, care era ca Pavel din vechime, care a batjocorit, fie ca ei să afle Paștele în calea lor spre casă în această dimineață. Acordă aceasta, Doamne.

103 Ne rugăm, Doamne, ca aceia care sunt pe mormanul de cenușă al distrugerii, morman de cenușă al bolii, ca acesta să fie ceasul când ei să fie eliberați.

104 Seara trecută, vorbindu-i acelei micuțe femei afară la rulotă, și soțului ei; cum că acolo în Phoenix, într-o stare gravă, și acele cancere mari care zăceau sus acolo pe ei, și acum astăzi sunt perfect bine și normal. Și copilașul care urma să i se scoată inima, șade aici în clădire în această dimineață, normal, bine. Un băiețel orb care

cândva umbla în întuneric și niciodată nu a văzut lumina zilei, umblă astăzi și vede lumina zilei. Și, O, Dumnezeule, cum Îți mulțumim pentru aceasta! Și totul este să privești dincolo de vâl, la acea zi măreață de înviere. Acordă aceasta, Tată. Și permite-le să știe că aceste lucruri trebuiau să fie în acel fel, ca aceștia: băiețelul orb să poată vedea, ca copilașul având probleme la inimă să poată da mărturie la alții. Toate aceste lucruri lucrează în jur împreună pentru binele celor ce te iubesc pe Tine.

105 Totul este făcut posibil pentru noi pentru că a existat Unul supus în încercare, a fost Unul Care a rezistat testului, acela a fost Isus. Acel Unul Care a fost atât de supus Tatălui, încât Tatăl L-a înviat în dimineața Paștelui, pentru că nu a fost posibil ca El să fie ținut de moarte. "Că Eu nu voi îngădui ca Sfântul Meu să vadă putrezirea, nici nu-I voi lăsa Eu sufletul în locuința morților." Căci, El a fost găsit credincios, făcând întotdeauna ceea ce-i făcea plăcere Tatălui.

106 Dumnezeule, fie ca noi să fim întotdeauna credincioși la postul de datorie. Indiferent care sunt încercările noastre și necazurile noastre, orice, fie ca noi să fim în stare să spunem, întotdeauna, "Eu știu că toate lucrurile lucrează împreună spre binele acelor care îl iubesc pe Dumnezeu." Acordă aceasta, Tată.

107 Îi binecuvântăm pe acești oameni în această dimineață cu binecuvântările Tale. Ei au venit devreme de la locurile lor, au venit la tabernacol. Au venit ca să primească mângâiere. Fie ca ei să plece acasă în această dimineață, cu Puterea Duhului Sfânt arzând în inimile lor, mergând pe drum ca aceia care veneau din Emaus, spunând, "Nu ne ardeau inimile în noi, cum ne vorbea El pe drum?" Acordă aceasta, Tată. Eu îi încredințez Ție acum, în Numele Domnului Isus Cristos. Amin.

Bine, Frate Neville. Și acum amintiți-vă de servicii.

108 Noi nu vom avea cartonașe de rugăciune în această dimineață, pentru că, dacă avem cartonașe de rugăciune, atâta timp cât eu îi fac pe oameni să stea aici așa, eu încă mă bizui pe acel dar. Eu trebuie să am un punct până voi pune aceea deoparte, unde eu să pot ieși aici și să pot... Mă tem. Se pare să-mi fie frică, și îmi este frică că voi face o greșală. Să pierzi o bătălie, nu este a pierde un război. Patton a pierdut câteva bătălii, dar el nu a pierdut niciodată un război. Așa este. Și vom pierde multe bătălii, și noi, dar nu vom pierde războiul. Voi face multe greșeli, dar nu voi pierde Cauza. Dumnezeu a dat-o, și Dumnezeu se va îngriji de ea. Este-este ungera. Și acum este timpul, cred că este ceasul, și eu încep, fiind că este Paștele în această zi, urmează să merg-să merg înainte cum am făcut acolo să mă rog pentru bolnavi. Și dacă pot... Este ungera. Este ceva ce trebuie să se întâmple în mine. Nu sunt prea obișnuit cu asta. Vine în așa fel, că s-ar putea să nu reușesc să o detectez chiar bine, dar trebuie să continui să mă străduiesc până când o voi recunoaște de fiecare dată. Astfel aceasta va fi ziua când voi încerca, prin harul lui Dumnezeu.

109 Domnul să vă binecuvânteze acum. Frate Neville. Și serviciile vor începe la nouă treizeci. Frate Neville.